

omma Vajonettidega nenda vasto et üks
hulk neist laanges, ja teised tagganema hal-
kaid, ja párrast aeti neid tafta, liúma roh-
ho aedadejst sadie. Lihnast tulli neile kül-
jalle üks hea hulk appi, ja tahtsid ueste
peále halkata: Agga siis lâkkitati meie
rahivale veel üks teine Kinral appi, ja
taplus sai suremaks. Párrast juhtus et
meie tüküide laßmissé läbbi liúmas tuld
lahti sai, se läbbi tulli nende sõddiatte
peále suur hirm ja joossid ruttuste liúma
taggasí. Nenda jái ta woimus meie
käite, ja Turkidest olli liggi fahheksa sad-
da mahha rõhhutud, agga meilst ei en-
nam kui tûmme ainust, ja hawatud kuus
peále kuetfümmend, kenne seas üks
wenne Overst olli, Tališin nimmi.
Wadage sedda visi kâisid meie asjad
seal wâgga hâsti. Turkidel ei olnud en-
nara ón ühtegi, keikis poius, fus uim-
mad ka mîddagit ettemõtsid ja kül meh-
he

he visil taplesid, sai neid ommiti árra-
woitud ja laiale aetud. Agga ón ja
woimus olli ikka meie poles. Turklid ei
joudnud ennami meie vasto seista. Ge-
párrast taftasid nemmad arraks minne-
ma ja hulgliste árrajooksma, ja need
kes ükskord ollid árrewoitud ja pôgge-
nema lâinud, ei tulnud mitte jáue sahhi-
gisse, waid lâksid omma teed kvio pole.
Sedda visi tulli Turkiide üllema Kinra-
lile ehk suur. Witsirile õige fitsas kâtte,
et ta ennam ei teadnud, mis ta piddi
teagema. Ja se olli veel keigefurem
hâdda, et temmal ennam mona ei ol-
nud, ja teik kes temma jure tahtsid tul-
la, piddid eßite Kinrali Kamentsoj le-
rist mõda minnema, ja sealt ei peâsnud
üfeki. Waat, sepârrat wôttis tem-
ma nou, mate wâc üllema Kinrali jure
lâkkitada ja temمالt rahho valluda.
Agga se ei usknud ennam temuna janu,